

§ 15. O ile w ustawie lub w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o „władzy skarbowej I instancji”, należy przez to rozumieć: w Warszawie—I urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; w Łodzi — II urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; na pozostałym obszarze b. dzielnicy rosyjskiej urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych; na obszarze b. dzielnicy austriackiej—dyrekcję okręgu skarbowego lub urząd wymiaru należytości; na obszarze województwa pomorskiego—urząd skarbowy podatków bezpośrednich i opłat skarbowych, a na obszarze województwa poznańskiego, aż do czasu utworzenia takich samych urzędów, urząd opłat stemplowych i podatku spadkowego w Poznaniu.

O ile w rozporządzeniu niniejszem jest mowa o władzy skarbowej II instancji, należy przez to rozumieć izbę skarbową, a na obszarze Śląska Cieszyńskiego—Dyrekcję Skarbu w Cieszynie.

Przepisy końcowe.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie jednocześnie z ustawą z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. r. 1922 № 38, poz. 313).

Jednocześnie z wejściem w życie tej ustawy, jako z nią sprzeczne przestają obowiązywać następujące przepisy dekretu № 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej Litwy Środkowej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie podatku stemplowego (D. Urz. T. K. R. z r. 1922 № 1 (51), a mianowicie artykuły 22 i 23, — ten ostatni, o ile dotyczy opłat stemplowych od od weksli.

Minister Skarbu:

Michalski

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski

318.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 maja 1922 r.

w przedmiocie blankietów wekslowych.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. r. 1922 № 38, poz. 313) zarządza się co następuje:

§ 1. W celu ułatwienia uiszczenia opłat stemplowych od weksli wprowadza się urzędowe blankiety wekslowe.

Narazie wypuszcza się w obieg 16 kategorii blankietów, wymienionych w spisie, załączonym do niniejszego rozporządzenia.

Blankiety te mają wymiar 28×11,5 cm. Rysunek blankietu (wymiar 9,8×3,5 cm.) przedstawia kompozycję giloszową, składającą się z kół i linii.

W górnym kole na tle amarantowym umieszczony jest herb Rzeczypospolitej Polskiej, w dolnym zaś na tle falistych, amarantowych linii, cyfra i napis „Marek”. Pomiedzy kołami pośrodku rysunku, na czarnym tle znajduje się napis „Opłata stemplowa” i cyfra oraz wyraz „marek”.

Po lewej stronie rysunku umieszczony jest tekst pismem angielskiem: „Blankiet przy sumie weksla

do mk. p. z terminem sześciomiesięcznym

do mk. p. z terminem trzymiesięcznym”.

Z prawej strony u góry blankietu znajduje się napis „Cena mk. p.”.

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy i opłaty stemplowej.

Całość rysunku na blankiecie utrzymana jest w kolorze cielisto-czarnym.

§ 2. Sprzedaż blankietów skuteczniają po cenach uwidocznionych na blankietach kasy skarbowe i dystrybutorzy, upoważnieni przez urząd skarbowy podatków i opłat stemplowych (dyrekcję okręgu skarbowego) do sprzedaży znaczków stemplowych za prowizją.

§ 3. Zepsute blankiety wekslowe mogą być wymieniane na nowe blankiety tej samej kategorii lub innych kategorii, pokrywające wartość wymienionego blankietu wraz z nalepionymi na nich znaczkami stemplowymi, jednak pod warunkiem, że na wekslu niema jeszcze żadnego podpisu.

Prośby o wymianę (wolne od opłaty stemplowej) wraz z mającymi się wymienić blankietami należy składać: na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej — w tym urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (w Warszawie w I, w Łodzi w II urzędzie skarbowym, a na obszarze b. dzielnicy austriackiej — w tej dyrekcji okręgu skarbowego (urzędzie wymiaru należytości), w których okręgu petent mieszka.

W prośbie należy wymienić dokładnie ilość sztuk blankietów i ich kategorie, a ewentualnie także ilość sztuk i wartość nalepionych znaczków stemplowych, oraz dokładny adres petenta.

Przy wymianie blankietów i znaczków stemplowych potrąca się kosztą produkcji, których wysokość podaną będzie w obwieszczeniach, zamieszczonych w urzędach skarbowych i kasach skarbowych.

Przeciw orzeczeniu odmownemu na prośbę o wymianę można się odwołać w ciągu miesiąca, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia, do izby skarbowej — a na Śląsku Cieszyńskim do Dyrekcji Skarbu w Cieszynie.

Odwołanie należy wnieść do tego urzędu, który wydał odmowne orzeczenie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą jednocześnie z ustawą z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. r. 1922 № 38, poz. 313).

Minister Skarbu:

Michalski

Załącznik do § 2 rozp. Min. Sk. z dnia 13 maja 1922 r. do poz. 318.

Spis kategorii blankietów wekslowych.

Kategoria	Przy sumie weksla do marek	Z terminem	Cena marek
1	1.000	6 miesięczn.	6
	2.000	3 "	
2	2.000	6 "	12
	4.000	3 "	
3	5.000	6 "	30
	10.000	3 "	
4	10.000	6 "	60
	20.000	3 "	
5	20.000	6 "	120
	40.000	3 "	
6	30.000	6 "	180
	60.000	3 "	
7	40.000	6 "	240
	80.000	3 "	
8	50.000	6 "	300
	100.000	3 "	

Kategoria	Przy sumie weksla do marek	Z terminem	Cena marek
9	100.000	6 miesięczn.	600
	200.000	3 "	
10	200.000	6 "	1200
	400.000	3 "	
11	500.000	3 "	1500
12	400.000	6 "	2400
	800.000	3 "	
13	500.000	6 "	3000
	1.000.000	3 "	
14	1.000.000	6 "	6000
	2.000.000	3 "	
15	2.000.000	6 "	12000
	4.000.000	3 "	
16	3.000.000	6 "	18000
	6.000.000	3 "	

319.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, oraz Poczty i Telegrafów

z dnia 8 maja 1922 r.

w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315), art. 12 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. № 65 poz. 391) oraz art. II ustawy austriackiej z dnia 24 lutego 1905 r. [austr. Dz. u. p. № 32], zarządza się:

I.

Moc obowiązującą przepisów następujących:

1) §§ 33, 36, 66 i 67 austriackiej ustawy na-

leżytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. [austr. Dz. u. p. № 50] jak również § 81 tejże ustawy, o ile nie ulega uchynieniu na skutek ustępu II (punktu c) rozporządzenia niniejszego;

2) następujących pozycji austriackiej taryfy należytościowej z dn. 9 lutego 1850 r. [austr. Dz. u. p. № 50] względnie z dn. 13 grudnia 1862 r. [austr. Dz. u. p. № 89]: 17 lit. c), 44 lit. e), f), g), l), s), 79 lit. a l, 117 lit. a, m), jak również: 2 lit. a), 7 lit. g), h), 43 lit. b 1, b 2— w brzmieniu ustalonym w punktach 1 i 2 art. 1 względnie w punktach 2 i 3 art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) 44 lit. q, o ile nie ulega uchynieniu na skutek punktu 5 artykułu 1 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) i na skutek ustępu II) punktu d) niniejszego rozporządzenia;

3) § 5 ustawy austriackiej z dn. 7 czerwca 1883 r., [austr. Dz. u. p. № 92] oraz § 13 ustawy austriackiej z dn. 7 czerwca 1883 r. [austr. Dz. u. p. № 94], o ile te przepisy dotyczą opłat od podań;

4) § 4, ustępu f) pruskiej ustawy o opłatach stemplowych oraz pozycji 43 pruskiej taryfy stemplowej w brzmieniu ustalonym w punkcie 6 art. 2